

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעיות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קרית מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבועה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קרית מוצקין

יצחק (איציק) כהן חדד הי"ד
ז' שבט תשל"ב-י"ט אלול תשס"ט
23.01.1972-08.09.2009
מקום מנוחתו
בית העלמין תל רגב

תקופת הילדות

איציק נולד בתאריך ז' בשבט תשל"ב, 23 לינואר 1972, בבי"ח רמב"ם. להורים: מוריס ורינה כהן-חדד (במקור ממצרים).

איציק היה הילד האמצעי במשפחה בין שתי בנות. הוא למד בבית"ס היסודי "קדימה" שבקרית ביאליק ואת שנות התיכון העביר בבית"ס "אורט" ביאליק.

הוא סיים את לימודיו בכיתה י"ג-אחרי לימודי טכנאות. תמיד היללו את החוש הטכני שלו, תמיד אהב לפרק ולהרכיב דברים, לחקור ולראות כיצד הדברים בנויים.

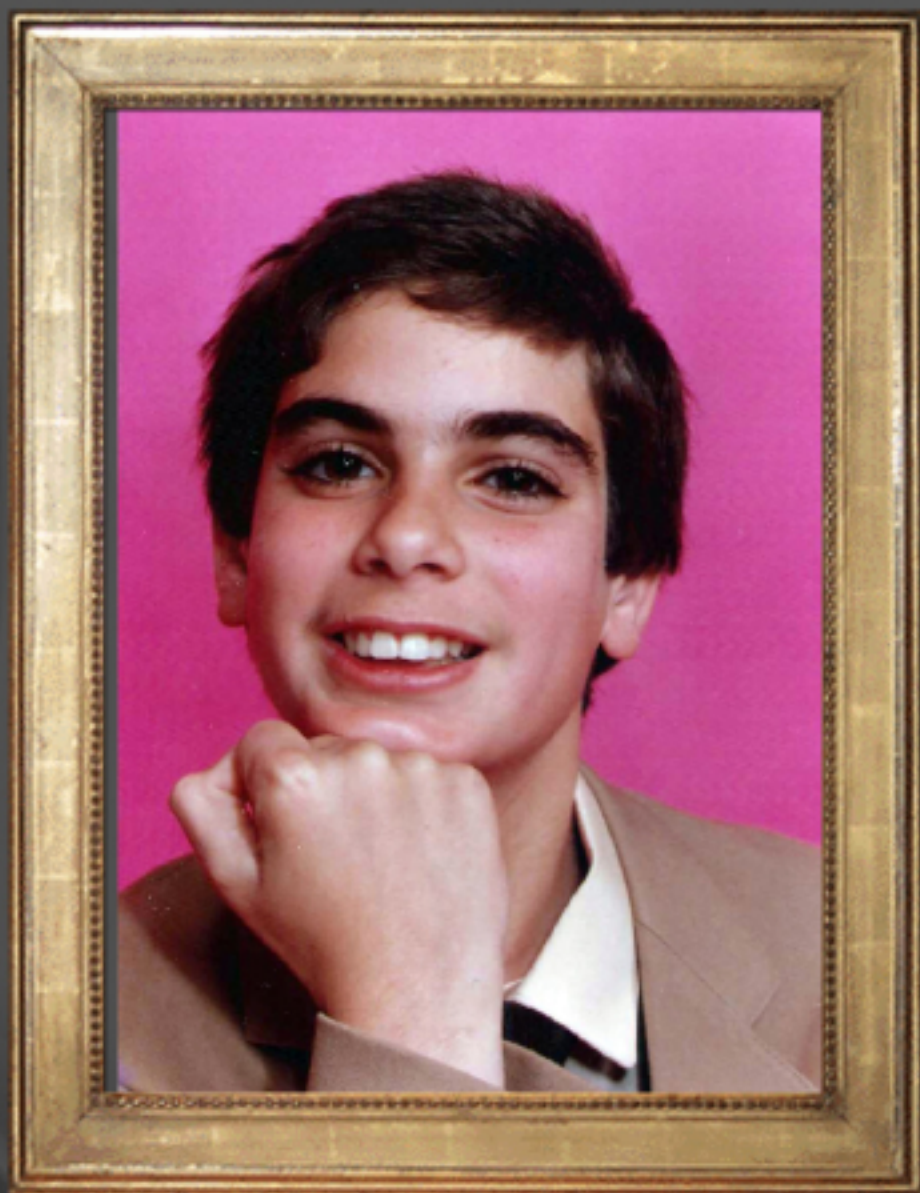
איציק היה ילד שתמיד הסתדר בכל מקום, תמיד התחבב על אנשים ותמיד שמר על מעגל חברים קרובים וטובים.

היה בו טוב לב, תמיד פיזר אהבה וחיוכים מבלי לצפות לתמורה כלשהי.

היו בו תכונות האכפתיות והחמלה לא רק כלפי בני אדם, אלא גם כלפי בע"ח. איציק אהב מאוד כלבים, וגם לבקר בגן החיות. היה לו כלב שאהב מאוד, והיה ביניהם קשר מיוחד-איציק תמיד דאג לכל צרכיו.

איציק היה אדם שפתוח לתחומי עניין רבים ומגוונים: מוזיקה, מחשבים, בישול ואפייה, שפות זרות ואפילו השתתף בחוג תורני.

גם אם נתקל במכשולים, איציק מעולם לא ויתר ואימו תמיד דחפה אותו להמשיך הלאה וכך הגיע לכדי הצלחה.

"כן כן אני זוכר
איך הייתי קטן
ושיגעתי את כולם
לא היה מאוד חמני
ופתאום עכשיו נראה לי
שהיות קטן...
זה הכי כייף בעולם!"

גיוס לצבא ושירות פעיל

איציק התגייס לצבא בפרופיל 97. הוא עבר את הטירונות בבסיס "זיקים", ולאחר מכן הצטרף לחיל האוויר בבסיס רמת דוד, בתפקיד מכונאי מסוקי "יסעור".

הפגיעה

כחצי שנה לפני השחרור, במהלך שירותו בבסיס רמת דוד, ניתנה לחיילים שעה חופשית. איציק וחבריו החליטו לנצל את השעה החופשית (בשעת צהריים) וללכת לבריכה. לצידי הבריכה עמדו מיכלים המכילים נוזל ברום שזהו נוזל לחיטוי בריכות שנהיה מסוכן ואף קטלני בזמן חשיפה לשמש.

אחד החברים החל לשחק עם המיכל, בועט בו ומגלגל אותו, ומבלי משים, המיכל נסדק והתפוצץ. הנוזל שבתוכו נשפך והתלקח כתוצאה מהחשיפה לשמש והאש נתפסה בשולי מכנסיו של איציק, נוגסת בבגדיו, אוחזת בו ושורפת אותו עד איזור האגן.

איציק הובהל מייד לבי"ח עפולה עם כווייה חמורה מדרגה 3. מאחר ולא יכלו לטפל שם בכווייה כה חמורה, שלחו אותו משם. הוא הגיע לבית בקושי, בכוחות עצמו, שם אביו פגש בו במצבו החמור ומיהר לקחת אותו לבי"ח רמב"ם. אשפזו אותו במחלקת פלסטיקה לטיפול מידי. החוויה הקשה שעבר, ומראה גופו הפגוע, חרטו באיציק טראומה נפשית קשה.

עקב כך, איציק עבר סדרה של טיפולים נפשיים ארוכים משנת 1993 עד 2009. הוא קיבל טיפול תרופתי שגרם לתופעות לוואי חמורות. לאחר מכן, נמצאה תרופה שייצבה אותו מעט, אך התרופה בעייתית ולכן הוא היה נתון במעקב מתמיד.

שיקום ומרכז "אנוש"

לאחר שמצבו התייצב, איציק הצטרף לארגון "אנוש" (עזרה לנפגעי נפש). בעמותת "אנוש" מופעלים שירותים בתחומים שונים, בתהליך שמטרתו לשפר את היכולות התפקודיות הנובעות מהתמודדות עם נכות נפשית, על מנת להגיע למצב של תפקוד עצמאי בקהילה, הכרה עצמית והחלמה.

בעמותה מופעלים שירותי שיקום בכל תחומי החיים: החברתי, התעסוקתי, דיור מוגן, חונכות, השמה תעסוקתית וייעוץ למשפחות.

ב"אנוש" איציק נפגש עם אנשים כמוהו, שעברו גם הם טראומה נפשית. הוא פתח בחיים עצמאיים משלו והשכיר דירה משותפת עם חברים, ידע לבשל לעצמו וגם לחברים (קנה הרבה ספרי בישול), וגם לנקות את הבית כשצריך. ביחד עם שותפו לדירה, הוא קנה ספרי קודש וניסה להתחזק, וכן, צם את כל הצומות מתחילתם ועד סופם, למרות הוראות הרופא שלא לעשות כן ולמרות הקשיים הפיזיים.

כולם תמיד אהבו אותו, רצו להיות בקרבתו כי תמיד הוא אהב לעזור לכולם. הוא נתן מכל הלב, מבלי התחשבות בתמורה, הוא אהב לשמח אנשים אחרים ולא נתן לבעיות שלו להשתלט על המעשים שלו. הוא מעולם לא החצין את הסבל שעבר ושמר על חיוך תמידי. הוא תרם לחברה ע"י כך שהתנדב ברמב"ם (עבד בארכיון) והתאמץ לעשות הכל על הצד הטוב ביותר.

הוא גם קיבל תעודת הצטיינות על ההתנדבות שלו מטעם בי"ח רמב"ם. הוא ניסה, עד כמה שכל, לחזור לחיים נורמאליים.

טיולים והוי

כחלק מחזרתו לשגרה, איציק יצא לטיולים רבים בארץ ובחו"ל-חלקם במסגרת "אנוש", וחלקם בחיק המשפחה. הוריו של איציק, ניסו עד כמה שרק אפשר להחזיר אותו לשגרה ולחיים נורמאליים ולכן ארגנו בשבילו טיולים ברחבי העולם.

הפרידה

כשבוע לפני ראש השנה (י"ט אלול תשס"ט, 8.9.2009), ביום שלישי בבוקר, איציק לקח לעצמו יום חופשי ורצה להפתיע את שותפיו לדירה בעוגות ומאפים שהכין בעצמו. המצרכים היו מוכנים על השיש כאשר איציק, שהיה לבדו בבית, התמוטט על הרצפה. חברו שהגיע בשעה שלוש, נכנס אל הבית ומצא אותו מוטל על הרצפה, מחוסר הכרה. צוות מגן-דוד אדום הגיע במהירות ופתח בניסיונות החיאה שכשלו.

איציק נפרד מן העולם.

ההורים קיבלו את הבשורה המרה והקשה מנשוא, וניסו להתמודד, בקושי רב לעכל את המידע הנוראי.

עד היום הגעגועים לאיציק הולמים בכל בני המשפחה והחברים הקרובים.

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? שאל המלאך

וברך לו חיוך שכמוהו כאור
וברך לו עיניים גדולות ורואות
לתפוס בן כל פרח וחי וציפור
ולב להרגיש בו את כל המראות

וברך לו רגליים לרקוד עד אין סוף
ונפש לזכור בה את כל הלחנים
ויד האוספת צדפים עלי חוף
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים.

וברך כי ידיו הלמודות בפרחים
יצלחו גם ללמוד את עוצמת הפלדה
ורגליו הרוקדות את מסע הדרכים
ושפתיו השרות את מקצב הפקודה.

נתתי לו כל שאפשר לי לתת
שיר, וחיוך, ורגליים לרקוד
ויד מעודנת, ולב מרטט
ומה אברך לך עוד?

מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך
מה אברך לו, במה יבורך?
זה הילד? העלם הרך

הנער הזה - עכשיו הוא מלאך
לא עוד יברכוהו, לא עוד יבורך
אלוהים, אלוהים, אלוהים
לו אך ברכת לו - חיים...

חילה מהמשפחה ומהחברים... מכתבים מהאחיות

אחי היקר

קטנה ימי המלחמה שלי ארצה אלקי ולת
 שלי שלי את המילה "אחותי" ענין
 רק לפני סדאית נכדנו כשילתי את המלחמה
 ואני לא היחידה להודות מיני והודות
 היית את אצתי נפלא שגייז מוכן
 עזרתי ושגייז ניחן למסוגר עליו
 כל כפי שגייז

על היו קלים מיין של הלב
 של גייז שלי ברכים להודות
 באת עזרתי וטמית את מוש הודות
 אני לא הוצה מוח שלי
 ספר את לו הודות ה' רבתי אלקי ליבו
 ותי קטנה לבשתי את צ
 נגוה את שפתיך דשלי את
 ובו שלשתי את אשתי
 אלקי אלקי יאל
 אחיך הנטול

הלכה את כפי מה המלה
 הלא הסקתי לומר שלי
 יש לי כפי הודות שלי הסקתי לומר
 מיין קטנה שלי מיין
 אתי הוצה מוח שלי הוצה
 את באתי ואתי ואתי הודות
 אתי הוצה מוח שלי הודות
 הודות ואתי הודות
 אתי הודות ואתי הודות
 אתי הודות ואתי הודות

מכתבים מהחברים

איציק,
 עוד לא נגמר הצער.
 רק כמה ימים
 עברו מאז אבאך מאתנו.
 מה אפשר כבר באבאך?
 דמות גאה וגוססת,
 רק כמה ימים עברו
 והגעגועים אליך רק הגו...
 דמות מסרה היום כמועדון
 ופינוי המפגש איתך...
 שלום חבר,
 נמשעשע אליך תמיד, חבר יקר
 מהביתך המועדון ("אנש")
 דורית

איציק חברי היקר,
 אמרת שאמנו בני תמותה. קשה להבין
 כצאת טרגדיה.
 התראינו אפוא 3 פעמים בשבוע.
 תמיד שמתי תמיד היית, אהבת את
 הצוות ועצרת
 כשלאו את החברים מי מתנדב
 אפשר משהו. תמיד זינקת
 היית הראשון והיה על מי לסמוך.
 איציק, את כל זה עשית איתי יום
 עבודה מייגע ומתיש
 במקום עבודתך ביה"ג רחב"ט.
 איציק אתה זוכר את הדיסקים
 שהתאפנו?
 אהבת מאוד מוסיקה.
 צרבת לי דיסקים בשמחה וקיבלתי
 מתך משוב שהיה ממש מרענן את ליבי.
 קשה לי לשוב שכל זה ייפסק.
 בן דב נקטפת והיך כך וטהור.
 אכן טרגדיה נוראה.
 שיהיה לשמך צרורה בצרור הגיוס.
 מוטי דבן

ימים של געגועים
 (ואיציק ז"ל)
 ימים של געגועים
 צובטים באבאך
 גובקים את הדמעות
 קוראים בזכרונות
 כאב, עדיין לא מרפה
 הולך או לא מקום אפס
 נופלים אל ים של כאב.
 חבר, אתה מסר
 דבר בשמנו
 דבר אל מי שרק מבין...
 עומר רמתי

איציק שלנו איננו
 היינו ביום רביעי כמועדון והתכווננו
 אפסילוט שגרתי
 כשאתם נכנסה כרמית, מנהל המועדון.
 אני אישית הכנתי שהעיונים שלה קצת
 אמת ואז הכנתי שמהו אמור קרה.
 יש לנו כשקט ואז כרמית אמרה:
 "איציק כהן אבד נפטר"
 הגבול בגדיהמה, פרצנו בכי, לא
 האמנו
 איך ייתכן שאיציק הנאמד, הענוי, הצעיר
 יפה הגואר... עזב אותנו אפוא.
 איציק, גנוה על משכבך בשלום
 ושלאאכי השמיים יגלו עיך.
 דמותך תירא אנד עינו אפוא.
 יהי זכרך ברוך.
 איציק, היית צדיק עם נשמה טהורה.
 בצער רב,
 גנה דבן

אזכור חבר (גבר שנקטל)
 רק אמרו היינו יחד, מסתובבים כסטטואת
 אך פתאום אתה האכת, נשאר לי רק תמונת
 אני זוכר שני אתה נשאר תמיד איתם,
 היית לי חבר, לא כמו כל האחרים.
 רק אמרו היינו שניים,
 והיום קצת קר כאב,
 השנים עוברות בינתיים,
 אך זה לא פגוע כאב.
 ואיתך עוד מתפארת שהא עוד יעבור.
 הדמעות עוד בעיונים, מבקשת שתפוצו.
 והנשמה בוכה, כי אלוקים קטל אתך,
 נשאר רק זכרונות, איך זולזות אי הדמעות...
 אני יודע שאתה אתה לא תבכה חבר,
 כי אולי שקט אמורה, אבל פה שקט יתרי,
 אני עצוב כי כך האכת, כי אתה איך גוצר,
 אך נכון שקט אמורה, אבל פה אתה מסר,
 והנשמה בוכה...

ספר תורה וטקס לזכרו

ההורים ערכו טקס "הכנסת ספר תורה" לזכרו של איציק כשנה לאחר פטירתו. את ספר התורה הכניסו לבית הכנסת "סמטת אשר" שבקרית חיים, (בית הכנסת בו מתפלל האבא בקביעות).

שישו ושמחו בשמחת תורה
זה היום עשה ה'
נגילה ונשמחה בו
בשבח והודיה לה' יתברך
הננו מזמינים את הקהל הרחב להשתתף בשמחה של מצוה

הכנסת ספר תורה

לעילוי נשמת בננו יצחק נהן - חדר ד"ל בן רינה שתח'
נקיים בשטר"מ א"ה ביום שני כ"ב מנחם-אב תש"ע (2.8.2010)
בהשתתפות הרבנים

בחכנית:
- לימוד משניות בשעה 17.00
- תפילת מנחה

סיום כתיבת הספר תתקיים א"ה
במעמד הסופר הרב חיים כהן שליט"א
בבית המשפחה, רח' זבולון המר 4/9 ק. מוצקין
ומשם תצא התהלוכה ברוב עם
ובליווי תזמורת לכבודה של תורה
לבית הכנסת "עץ חיים" ק. ביאליק

המשפחה
הקהל המוזמן תנופפוהו לתוהה

קינת דוד

הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים :
אל-תגידו בנת אל-תבשרו בחוצות אשקלון
פן-תשמחנה בנות פלשתים
פן-תעלזנה בנות הערלים :
הרי בגלבוץ אל-טל ואל-מטר עליכם ושדי תרומות
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח בשמן :
מדם חללים מחלב גבורים
קשת יהונתן לא נשוג אחר
וחרב שאול לא תשוב ריקם.
שאול ויהונתן הנאקבים והנעימים בחייהם
ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו :
בנות ישראל אל-שאול בכינה
המלבשכם שני עם-עדנים
המעלה עדי זהב על לבושכן
איך נפלו גבורים בתוך המלחמה
יהונתן על-במותיך חלל :
צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד
נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה : (שמואל ב', א': יט-כז)

תפילת יזכור

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו

הנאמנים והאמיצים, חילי צבא-הגנה לישראל,

וכל לוחמי המחתרות נחטיבות הלוחמים

במערכות העם, וכל אנשי קהילת המודיעין

והבטחון ואנשי המשטרה אשר חרפו נפשם

במלחמה על תקומת ישראל,

וכל אלה שנקצחו בארץ ומחוצה לה

בידי מקצחים מארגוני הטרור.

יזכר ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים

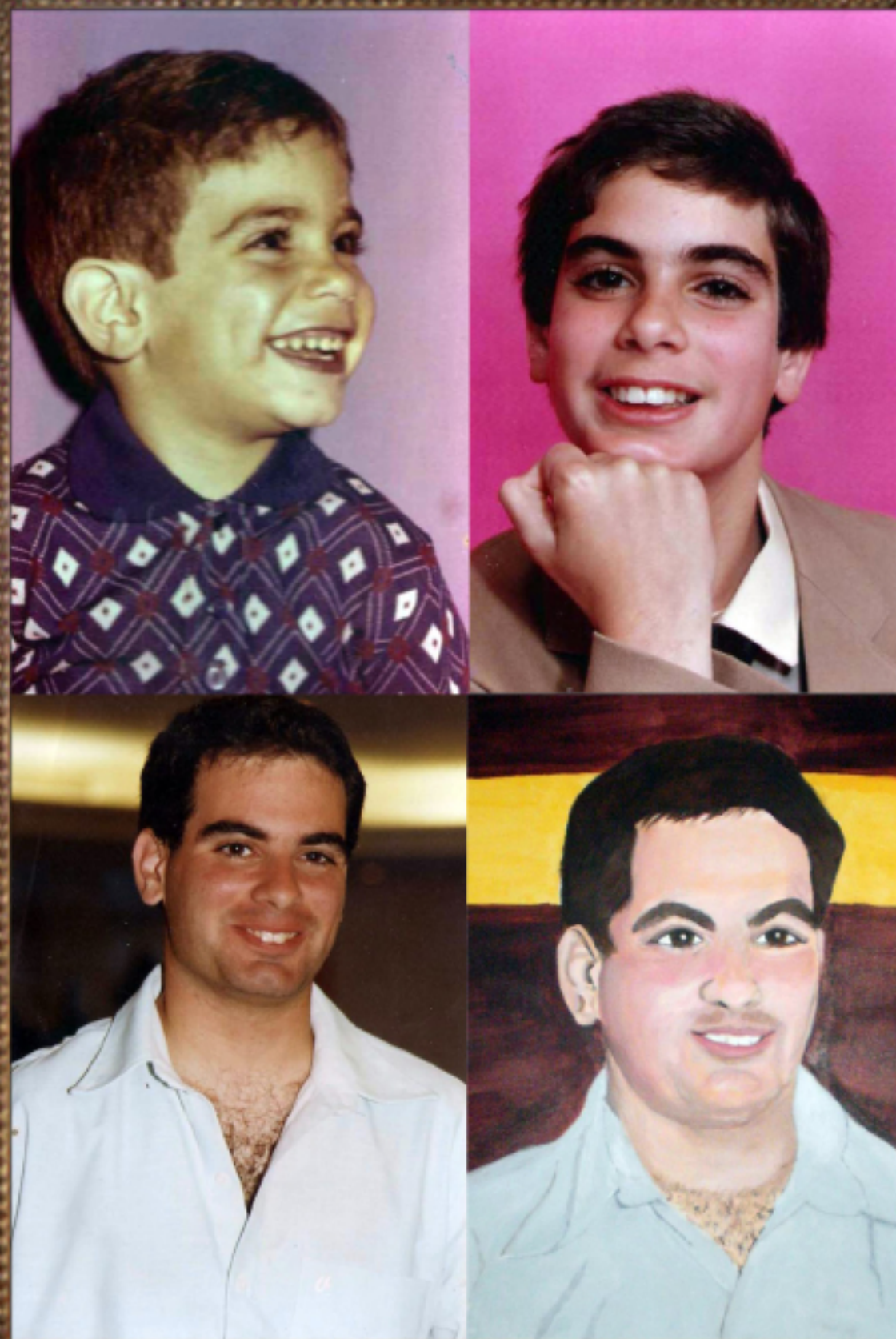
וחמדת הגבורה וקדשת הקצון ומסירות הנפש

אשר נספו במערכה הכבדה.

יהיו חללי מערכות ישראל עטורי הנצחון

חתומים בלב ישראל לדור דור

איציק, יהי זכרך ברוך!

